

РЕШЕНИЕ

№ 3563

гр. София, 02.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав,** в публично заседание на 12.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **2625** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Х./ А. Н., гражданин на А., [дата на раждане] в А., против отказ за влизане в страната от 25.02.2021г., постановен от Л. Г. С., контролиращ служител на ГКПП Аерогара – С. към Гранично полицейско управление - С., Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари, Главна дирекция „Гранична полиция“ при Министерството на вътрешните работи (МВР).

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Жалбоподателят счита, че не е лице, за което е подаден сигнал в Шенгенската информационна система за отказ за влизане в Р България, поради което не е налице основанието на чл.10, ал.1, т.19 от ЗЧРБ. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, твърди, че липсват доказателства, че към датата на издаване на отказа е имало забрана. Моли съда да отмени обжалвания отказ. Претендира разноски.

Ответникът, контролиращ служител на ГКПП Аерогара – С. към Гранично полицейско управление - С., Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари, Главна дирекция „Гранична полиция“, МВР, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Представя административната преписка. В писмени бележки развива подробни доводи за законосъобразност на обжалвания административен акт. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Не претендира разноски.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства и след като извърши дължимата служебна

проверка на обжалвания отказ по реда на чл. 168, ал. 1 и ал. 2, във вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложената към делото докладна записка от мл. експерт ГКПП – Аерогара С., командир на отделение, до началника на ГПУ – С. се установява, че жалбоподателят А. Х., [дата на раждане] , гражданин на А., притежаващ паспорт № BI2488003, издаден на 25.02.2021г. пристигнал с полет от Д. FZ1757, на 25.02.2021г. в 13:45 часа на ГКПП Аерогара С..

При справка в “АИС – ГК” се установил хит – съвпадение на данните на проверяваното лице, въведен сигнал в Шенгенската информационна система (ШИС/ S.) – гражданин на трета страна със забрана за влизане или пребиваване на територията на Шенген по чл.24 Регламент 1987/2006 с № IT VAPQ50EFTPRFW 0000 01, с държава въвела сигнала – Италия и дата на валидност: 15.04.2021г. От изготвената експертна справка № 204/25.02.2021г. е констатирано, че паспортът му е истински и снимката е на приносителя.

Гражданинът на А. не е допуснат в страната, на основание чл.10, ал.1 т.19 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), изготвен е отказ за влизане в страната № 87/25.02.2021г. Отказът е връчен на адресата му срещу подпис. В него е отбелязано правното основание – чл.10, ал.1, т.19 от ЗЧРБ, а като причина, поради която е отказано влизане в страната е посочено, че е вписан със забрана за влизане в страната в S.. Отбелязано е, че засегнатият е получил копие от документа.

В цитираната докладна записка е отразено, че след връчване на отказа албанският гражданин изчаква обратен полет в зоната на отговорност на ГКПП Аерогара С..

Уведомено е бюро СИРЕНЕ. Изпратено е запитване за допълнителна информация относно наложения ХИТ по чл.24. Изпратен е формуляр № 24. За лицето няма публикувана информация в публикуваните вече бюлетини на ГДГП.

Установено е, че А. Х. има сключен граждански брак с българската гражданка С. Г. К., за което е представено и удостоверение за сключен граждански брак от 14.11.2019г.

Като част от административната преписка е приложен протокол № 310 за запознаване на лицето за контрол на втора линия, съгласно чл.8, т.5 от Регламент 399/2016 на Европейския парламент и на Съвета на ЕС, с която лицето е уведомено, че е подложен на цялостни проверки на втора линия с цел установяване валидността и редовността на пътните документи.

Приложено е и съобщение № 8177р-25.02.2021г. от ВПД началник група 01 ГКПП_ Аерогара С. до ОДЦ – ГДГП, ОГП-сектор ГКПД, РДГП – Аерогари с формуляр 24.

От писмо рег. А-5832 от 25.02.2021г. от директора на дирекция “Международно оперативно сътрудничество“ на МВР до началника на ГКПП - Аерогара С., се установява, че от бюро СИРЕНЕ, Италия е получен отговор на запитването за причините за въвеждане на сигнала за лицето. Съгласно получената информация, албанският гражданин е бил експулсиран след нелегално влизане и пребиваване на територията на Р Италия. Мярката е издадена от префектура във В.. Като дата на мярката е посочена 18.04.2015г. и продължителност от 5 г. Италианските власти сочат, че ако лицето желае да се върне в Италия преди изтичането на петгодишния срок, трябва да се снабди със специално разрешение, издадено от министъра на вътрешните работи на Италия. Посочено е още, че за лицето има криминална регистрация за трафик на наркотици.

От ответника, в хода на съдебното производство, са представени доказателства за

компетентността му и справка от ШИС с дата на актуализация 14.04.2021г. за жалбоподателя, от която се установява, че сигналът за А. Х. в системата е въведен на 18.04.2015г. и е с дата на валидност 14.04.2024 г., като е актуализиран на 14.04.2021 г. При така установената фактическа обстановка и при спазване на изискванията на чл. 168, ал.1-3 от АПК, за проверка на оспорения акт на всички основания по чл. 146, т.1-5 вкл. от АПК, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК, в срока по чл.149, ал.1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, с оглед на което е процесуално ДОПУСТИМА.

В специалния закон - ЗЧРБ не се съдържа разпоредба, която да изрично регламентира обжалване на процесния индивидуален административен акт, но с оглед общата разпоредба на чл. 120, ал.2 от Конституцията на Република България, съгласно която гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените със закон и доколкото обжалването на откази за влизане в страната не е изключено изрично от специалния закон- ЗЧРБ, съдът приема, че жалбата е процесуално допустима, което не се оспорва и от процесуалните представители на ответника. Възможността за обжалване на отказа е посочена във формуляра за отказ, връчен на жалбоподателя. Допустимостта на жалбата се извежда и от чл.14, § 3 от Регламент на ЕС 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници). Съгласно тази разпоредба, лицата, на които е издаден отказ за влизане могат да го обжалват, като обжалването се извършва в съответствие с националното право.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган - Л. Г. С., контролиращ служител в ГД "Гранична полиция", ГКПП „АЕРОГАРА“-С., чиято компетентност се установява от приложената Заповед рег. № 4064-165 от 19.02.2020г. на директора на РДГП – Аерогари в Главна дирекция "Гранична полиция", МВР, с която в т.10 фигурира Л. Г. С., командир на отделение в 03 група на ГПКК – Аерогара С. от ГПП – С. към РДГП – Аерогари при ГД ГП при МВР е допуснат за самостоятелна работа за извършване на гранични проверки, работа с АИС "Граничен контрол"/ S. 1 4 А. и гранични печати тип "Шенген" от 13.06.2012г.

Оспореният отказ формално отговаря на изискването за форма на административния акт, тъй като е издаден в писмена форма, по образец съгласно утвърден Единен стандартен формуляр. По отношение формата на постановения отказ са налице специфични изисквания, посочени в ППЗЧРБ. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ППЗЧРБ чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва Единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници). Тази норма определя както компетентността на органа за издаване на акта, така и формата на издаването му. Съгласно същата разпоредба, компетентни да издават откази за влизане в страната са органите за граничен контрол, а формата за издаване на акта е писмена - Единен стандартен формуляр. Аналогична е и разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция №

8121з-813 от 09.07.2015г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, съгласно която в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че оспореният отказ формално отговаря на изискването за форма на административния акт, тъй като е издаден в писмена форма, съдържа реквизитите на Единен стандартен формуляр, съгласно чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-813 от 09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, правни и фактически основания за издаването му и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.2 от АПК.

С оглед характера на производството, въз основа на който е издаден оспореният отказ за влизане в страната, съдът приема, че при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна, на основание чл. 146, т.3 от АПК. Жалбоподателят е запознат с мотивите за оспорения отказ, както и с протокол № 310 за запознаване на лице за контрол на втора линия от 26.02.2020г. И двата документа са двуезични на български и английски език. Жалбоподателят не твърди при издаването на отказа да е нарушено правото му на защита или да е допуснато друго съществено процесуално нарушение, което да обоснове извод за незаконосъобразност на постановения отказ.

Оспореният отказ е издаден в съответствие с материалния закон. Като правно основание за издаването му е посочена разпоредбата на чл. 10, ал.1, т.19 от ЗЧРБ. Според нея се отказва влизане в страната на чужденец, когато е лице, за което е подаден сигнал в Шенгенската информационна система за отказ за влизане.

По смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЧРБ чужденец е всяко лице, което не е български гражданин. От приетото като доказателство по делото копие от паспорт се установява, че към датата на издаване на процесния отказ А. Х. е гражданин на А., следователно е чужденец по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЧРБ, тъй като не е български гражданин. Той е гражданин на трета страна по смисъла на чл. 2, т. 6 от Кодекса на шенгенските граници. Съгласно посочената норма "гражданин на трета страна" означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на чл. 20, пар. 1 от ДФЕС и което не попада в обхвата на приложение на т. 5 от чл. 2, т. е. което не се ползва с правото на свободно движение съгласно правото на Съюза.

Едно от условията за влизане на граждани на трети на територията на държавите членки съгласно чл. 6, пар. 1, буква г) от Кодекса на шенгенските граници е да не са регистрирани в ШИС като лица, за които има сигнал за отказ за влизане. По смисъла на чл. 2, т. 7 от Кодекса на шенгенските граници "лица, за които има сигнал за отказ за влизане" означава всеки гражданин на трета страна, който е регистриран в Шенгенската информационна система в съответствие със и за целите, установени в членове 24 и 26 от Регламент (ЕС) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета.

От събраните доказателства се установява, че към 25.02.2021г. за гражданина на А. А. Х. е бил налице подаден в S. сигнал за отказ за влизане. От приложените към преписката писмени доказателства и конкретно писмото писмо рег. № А-5231 от

25.02.2021г. се установява, че сигналът е подаден от Италия. От приетата справка от S. (л.38 от делото) се установява, че сигналът е създаден на 18.04.2015г., актуализиран е на 14.04.2021г. и е валиден до 14.02.2021г.

При издаването на отказ за влизане в страната административният орган се произнася в условията на обвързана компетентност – наличието на вписана забрана за влизане в страната в ШИС задължително предполага постановяването на такъв отказ.

Извън компетентността на административния орган е да преценява законосъобразността на вписването на лицето в S., поради което дори и да се приеме, че приложената в Италия мярка спрямо жалбоподателя е била изтекла, то този факт не подлежи на контрол от българските органи и е извън предмета на настоящия спор. Както посочва и процесуалния представител на жалбоподателя в хода по същество, най-вероятно посоченото в писмото, че мярката е с продължителност 5 г. е техническа грешка, още повече че от приложената справка от S. е видно, че мярката е била до 14.04.2021г. и е актуализирана с валидност до 14.04.2024г.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че в случая са доказани фактическите основания за издаване на оспорения отказ и не е налице нарушение на чл. 146, т.4 от АПК.

Въпреки, че липсват доводи на жалбоподателя в тази насока, за пълнота съдът приема, че оспореният отказ не е издаден и в нарушение на чл.44, ал.2 от ЗЧРБ, въпреки, че е сключил граждански брак с българска гражданка. От доказателствата по делото не се установява жалбоподателят да е живущ в България, няма данни да притежава разрешение за пребиваване в страната, поради което не може да се направи извод за уседналост на жалбоподателя и семейството му в Р България, както и за създадени трайни връзки в страната ни

Отказът е съобразен и с преследваната от закона цел – да не се допусне влизане в страната на лица, по отношение на които има наложена забрана за влизане.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореният отказ е законосъобразен, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и при липса на заявена претенция от страна на ответника, разноси в настоящето производство не следва да се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София-град, LXV състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х./А. Н., гражданин на А., [дата на раждане] в А., против отказ за влизане в страната от 25.02.2021г., постановен от Л. Г. С., контролиращ служител на ГКПП Аерогара – С. към Гранично полицейско управление - С., Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари, Главна дирекция „Гранична полиция“ при Министерството на вътрешните работи.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

